

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011445
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011445.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom B. D. E. XXX, t. č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 13. februára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. novembra 2023, sp. zn. 7Pp/33/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. novembra 2023, sp. zn. 7Pp/33/2023, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Odsúdený prostredníctvom svojej obhajkyne sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil a po poukázaní na napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Trenčín uviedol nasledovné:

„Súd vo svojom rozhodnutí uvádza, že som splnil iba jednu podmienku – formálnu na podmieňané prepustenie, no nespĺnil som podmienku materiálnu. Súd konštatuje, že i napriek tomu, že som bol 14-krát disciplinárne odmenený, bol som však aj disciplinárne potrestaný a tieto tresty boli u mňa zahľadené. Zastávam názor, že nie je možné na tieto disciplinárne previnenia prihliadať, keďže sú zahľadené a ku dňu prejednávania mojej žiadosti nemám v hodnotení ani jeden disciplinárny trest. Uvedené disciplinárne previnenia som spáchal počas výkonu väzby, ktorá bola pre mňa veľmi emočne náročná, no je pravdou, že po nástupe do výkonu trestu som tieto prehrešky odčinil a teda boli mi zahľadené.

Pokiaľ súd poukazuje na rozsudok 2T/75/2017, tento rozsudok toho času vykonávam a nie je možné moje pochybenie použiť ako okolnosť, ktorá vylučuje moje podmieňané prepustenie.

V rámci hodnotenia ma ústav hodnotí ako odsúdeného, ktorý som hodnotený kladne a kritickým prístupom k spáchaniu trestnej činnosti bez akýchkoľvek problémov k nadriadeným, prípadne k spolu odsúdeným.

Doposiaľ udržujem kontakt so svojou rodinou, mám zabezpečenú prácu, na môj príjem je odkázaná moja rodina, hoci som pracovne zaradený, nedosahujem taký príjem, aby im tento mohol postačovať. Ústav neodporúča moje podmieňané prepustenie z dôvodu, že resocializačná prognóza je u mňa hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy mojej trestnej činnosti.

Som presvedčený, že množstvo disciplinárnych odmien preukazuje, že som si osvojil nie len ústavný poriadok, všetky príkazy som dodržiaval, správanie a vystupovanie som mal slušné, zapájal som sa do

rôznych mimopracovných aktivít, čo malo za následok nie len moje pozitívne hodnotenie, ale aj 14-krát disciplinárne odmeny.

Takáto výška odmien je dôkazom toho, že sa snažím čo najlepšie preukázať moju nápravu a akákoľvek dĺžka podmieneného prepustenia bude zárukou, že som sa dostatočne nie len polepšil, ale uvedomil si nesprávnosť svojho konania. Tým, že mám vytvorené podmienky na slobode, jednak rodinu, s ktorou udržiavam kontakt a jednak možnosť sa riadne zamestnať sú zárukou a predpokladom, že do budúcnosti sa ďalšej trestnej činnosti nedopustím.

Referend v rámci prejednávania mojej žiadosti uviedol, že preto moju žiadosť neodporúčajú, lebo som bol viackrát súdne trestaný. Toto nepopieram, no som presvedčený, že je možnosť mojej žiadosti vyhovieť. Počas výkonu trestu mi rastie nedoplatok na výživnom a práve po podmienenom prepustení by som mal možnosť nie len pracovať, ale predmetný dlh vyrovnávať a výživné platiť v potrebnom rozsahu a nie, aby moje dieťa doplácalo na situáciu, do ktorej som sa síce dostal mojim zavinením, za čo mi bol uložený trest a lehota na podmienené prepustenie mi už uplynula.

Žiadam preto, aby Krajský súd Trenčín zväžil dôvody mojej sťažnosti, napadnuté uznesenie zrušil a mňa podmienne prepustil.“

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Trestného poriadku rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Trestného zákona a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd dáva do pozornosti, že podstata inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody netkvie v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní zákonom ustanovenej doby. Podmiennečné prepustenie je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 53/2008, zo 14. februára 2008). Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom ustanovenú dobu správne vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 a § 67 ods. 1 Trestného zákona. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak ako správne uviedol okresný súd nebola kumulatívne u neho splnená podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že je povinný skúmať správanie odsúdeného počas celého výkonu trestu odňatia slobody, a to vrátane väzby, ktorá bola započítaná do doby výkonu trestu odňatia slobody, pričom odsúdený počas výkonu väzby spáchal zločin marenia spravodlivosti, čo aj okrem iného odôvodňuje záver okresného súdu o nesplnení jednej z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia.

Hoci aj podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody správa v súlade s ústavným poriadkom, na druhej strane okresný súd správne zistil, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Odsúdený tak zjavne svojím správaním krátko po vykonaní predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody preukázal, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody u neho nesplnil svoj výchovný účel viesť ho k tomu, aby do budúcnosti viedol už len riadny život v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, čo bolo nepochybne brané do úvahy súdom aj pri ukladaní trestu, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva. Tieto

skutočnosti napriek súčasnému správaniu sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom preto ani podľa názoru krajského súdu nedávajú podklad nielen k tomu, aby mohol súd dospieť k rozumnému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo riziko ďalšej recidívy, ale aj k tomu, že u odsúdeného v dôsledku doterajšieho výkonu trestu došlo v osobnosti k takej zmene, ktorá by znamenala zánik jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti. Na základe okresným súdom správne zistených skutočností preto krajský súd dospel k záveru, podľa ktorého plnenie povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu v súlade s ústavným poriadkom svedčí len o tom, že odsúdený sa vie prispôsobiť podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, teda dodržiavať normy správania sa pokiaľ je jeho správanie pod neustálou kontrolou, ale zatiaľ nepreukazuje polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona. Preto krajský súd považoval za správny záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdený doterajším výkonom trestu odňatia slobody nepreukázal svoje polepšenie.

Krajský súd v súvislosti s posudzovaním prognózy odsúdeného viesť riadny život po podmienenom prepustení na slobodu považuje za potrebné uviesť, že pri posudzovaní tejto prognózy sa zohľadňuje nielen závažnosť aktuálneho odsúdenia, ale aj trestná minulosť odsúdeného, teda počet a závažnosť jeho predchádzajúcich odsúdení. Pri prognóze budúceho správania odsúdeného preto okresný súd správne prihliadol i na okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho predchádzajúcich odsúdení. V tomto smere krajský súd poukazuje na R X/XXXX-XX, podľa ktorého materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení. Fakt, že sa odsúdený opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, preukazuje odpis registra trestov, podľa ktorého boli odsúdenému ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Predchádzajúci život odsúdeného je preto takou okolnosťou, ktorá má podstatný vplyv na záver súdu o tom, či od neho možno očakávať, že na slobode bude viesť riadny život. Krajský súd preto považuje za správny a výsledkom vykonaného dokazovania zodpovedajúci záver okresného súdu, podľa ktorého doterajší výkon trestu odňatia slobody so zohľadnením sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti v prejednávanom prípade nemôže viesť k odôvodnenému a rozumnému záveru, podľa ktorého je v súčasnosti možné od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona.

V tejto súvislosti opakovane považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona mal viesť k vedeniu riadneho života, na rozdiel od osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, u ktorých vystupuje do popredia výchovná zložka trestu. Zo skutočnosti, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom svedčí len o tom, že v prípade neustálej kontroly je odsúdený schopný dodržiavať normy správania sa. S poukazom na pozitívne zistenie opakovanej recidívy trestnej činnosti u odsúdeného, trestanej nepodmienečnými trestami odňatia slobody pred súčasným výkonom trestu, krajský súd sa stotožnil so správnosťou záveru okresného súdu o nesplnení zákonnej podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, ktorou je možnosť rozumne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.